

стоятелна нужда отъ поука въ земледѣлческата техника, въ сѣдбообращеніята, въ употребленіе на капитала и пр. и пр. 1907. год. е слѣдов. начало на една сериозна земледѣлческа криза, отъ която само въоръжената съ сериозни знания демокрация ще може да спаси страната.

Ние не сме още довършили нещастната 1907. г. и ето че една нова — парична криза се втурва прѣдъ насъ. И чудно е, че това става при най-надмѣнитѣ заявления на финансовия министъръ за „консолидирано“ парично тържище, за изпъждане на аджиото, за фактически златенъ еталонъ и пр. И за тая криза е виновна пакъ 1907. г., т. е. зодията на ония, които я владѣятъ. По една лоша политика на Б. Н. банка и при отсъствие на камбио, т. е. чекове отъ Европа срѣщу нашъ износъ, количеството на златото се намали, изгуби. Вътрѣ въ 10—15 дни се яви една премия на златната банкнота отъ  $1\frac{1}{2}\frac{0}{0}$  срѣщу ефективъ. Ако това срѣдство не изкара злато въ обръщение, ще сме свидѣтели на още по-голѣма премия, т. е. на едно „скрито аджио“. А това е възможно, защото всѣки наполеонъ, който излѣзе въ обръщението, ще се лови отъ чуждитѣ банки и изпраща въ странство. По тая причина и Б. Н. банка се бои да изпусне въ обръщение злато: тя добръ разбира, че то ще избѣга въ странство. Но въ такъвъ случай положението на тържището става много затруднително, да не кажемъ нѣщо повече